Godt at vide

Fly: En returbillet fra København til Kinshasa koster fra 5900 kroner. Bedste forbindelse er via Kairo, Bruxelles eller Istanbul.

Rejsetidspunkt: Det er køligst og tørrest fra maj til september og fra januar til februar.

Prisniveau: Kinshasa er en overraskende dyr by. Hoteller koster fra 500 kroner og op. En takeaway-pizza kostede 120 kroner på tidspunktet, hvor rejsen fandt sted.

Rejsevejledning: Udenrigsministeriet har ingen rejsevejledning til DR Congo. Men den engelske udenrigstjeneste FCO har markeret hovedstaden Kinshasa grøn (opdateret 27. april 2026). Find den aktuelle rejsevejledning på www.gov.uk.

JAKOB ØSTER
Rejsejournalist og foredragsholder.

I 2019 nåede han i en alder af 47 år sit livsmål om at være den yngste dansker, der har besøgt alle verdens 193 FN-lande og syv kontinenter.

Forfatter til bøgerne "Gennem alle verdens lande" og "Moderne danske eventyrere".

Bor i København. Har kone og to børn.

Kinshasa er hovedstad i DR Congo og et rejsemål, hvor man let kan blive mødt af overraskelser. Foto: Jakob Øster

En hård nat i DR Congo

Selv om man har besøgt over 193 lande, kan man som rejsejournalist stadig blive overrumplet over en ny destination. Tag med til en strabadserende første nat i DR Congo, hvor det er godt at have ting på print - af flere grunde.

Jakob Øster,
rejser@jfm.dk

Det er midt om natten, da jeg lander i N'djili-lufthavnen i Kinshasa. Byen er hovedstad i Den Demokratiske Republik Congo og er samtidig Afrikas største fransktalende by. Mere end 18 millioner mennesker bor der i metropolen, der også er Afrikas tredjemest befolkede.

Den første lokale, jeg taler med, er den smilende pasbetjent i immigrationen. Af uvisse årsager synes han at være i et vældigt, nærmest overstadigt, humør.

Lidt held før uheld

Jeg har hverken invitationsbrev eller flybillet ud af landet - som jeg ved, at det nogle gange kræves ved indrejse - og mit visum er blot tre dage fra at udløbe. Det eneste, jeg har på et stykke printet papir, er hotelbekræftelsen for min første nat i det centralafrikanske land. Ikke at det er meget bevendt i den givne situation, men det skal vise sig uundværligt senere på natten.

Pasbetjenten stempler mig jovialt ind med et varmt smil. Uden at ville have uddybet noget som helst. Velkommen til DR Congo.

I en taxa glider jeg snart efter igennem Kinshasa. Selv om det er midt om natten, vrimler det med mennesker i gaderne, og overalt ligger der affald. Man skulle tro, der har været holdt en gigantisk fest. På uforligneligt skolefransk spørger jeg min flinke chauffør, hvordan det kan være?

- I dag har vi vundet en vigtig kamp i det afrikanske mesterskab i fodbold. Det er godt, at du kommer så sent, ellers havde vi siddet fast i menneskemylder og en trafikkø, forklarer han.

Jeg smiler og tænker i mit stille sind, at det måske forklarer immigrationsbetjentens usædvanligt gode humør og måske også hans manglende afkrævning af yderligere dokumenter. Men mit held skal snart vise sig at slippe op.

En nat i mørket

Idet vi kører op foran mit hotel, går strømmen i hele karréen. En ihærdig hotelknægt slæber snart efter min rygsæk op på mit værelse. Det er så mørkt derinde, at jeg ikke kunne have fået øje på ham, om han så havde stået klos op ad mig.

Jeg får hverken tilbudt et stearinlys eller en lommelygte, til trods for at værelset - selv om det er det billigste hotel, jeg har kunnet finde i det centrale Kinshasa - koster over 500 kroner pr. nat.

Men jeg bliver lovet, at elektriciteten og dermed også lys og aircondition kommer tilbage straks eller *tout de suite*, som knægten siger på fransk og med overbevisning i stemmen. Det er 45 grader varmt, og der er ikke noget myggenet.

"Jeg åbner da bare vinduet," tænker jeg. Indtil jeg finder ud af, at det trådmyggenet, der sidder foran ruden, kun dækker det halve vindue. Malaria er en reel risiko, men jeg tager chancen.

Før jeg går til ro, lyser jeg lidt med lommelygten i min smartphone, indtil der heller ikke er mere strøm tilbage i den.

Efter to timers nattesøvn i bar figur uden lagen vågner jeg kun for at erfare, at strømmen stadig ikke er vendt tilbage. Til gengæld har jeg fået nogle fine, røde insektbid. Jeg fejrer biddene ved at gå på toilettet. En uheldig beslutning, skal det vise sig, for da jeg har besørget og famler rundt i mørket, går det op for mig, at den dollar, jeg gav til hoteldrengen, ikke har rakt til udlevering af toiletpapir.

Skulle du, kære læser, derfor en dag befinde dig på et totalt mørklagt toilet i Kinshasa, kan du hurtigt blive taknemmelig for at have medbragt et printet eksemplar af hotelbekræftelsen, der i dette tilfælde er toiletbesøgets eneste redning. Dog med den bitre erfaring rigere, at skarpskåret printpapir er et smertefuldt alternativ til selv det stiveste toiletpapir.

Mindre såret går jeg lidt efter tilbage i seng. Jeg er tørstig, men har ikke noget drikkevand. Og ikke nogen congolesiske franc at købe det for. Jeg sveder tran, mens myggene summer omkring mig. Og værre endnu: Jeg er løbet tør for rejsedokumenter på printpapir. Sikke en nat, det er heldigvis snart morgen.

Eventyret er skudt i gang.